ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ความรู้ในพระราชบัญญัติกุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ของผู้ใช้แรงงานในเขต อำเภอเมืองเชียงใหม่

ผู้เขียน

นายพัฒนพงศ์ ชุมณี

ปริญญา

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนซ์

รองศาสตราจารย์ศิริพงษ์ ลคาวัลย์ ณ อยุธยา

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ความรู้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ของผู้ใช้แรง งานในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงระคับความรู้ใน พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 รวมถึงศึกษาพฤติกรรมในการปฏิบัติตามมาตรการการคุ้มครองตามที่ พ.ร.บ.คุ้มครอง แรงงานพ.ศ. 2541 ของฝ่ายนายจ้างและฝ่ายผู้ใช้แรงงาน และศึกษาถึงสาเหตุการที่ฝ่ายผู้ใช้แรงงาน ยอมให้มีการละเมิดต่อการบังคับใช้ พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ของฝ่ายนายจ้าง เป็นการศึกษาในเชิงปริมาณ โดยวิธีการสำรวจในสถานประกอบการ 4 ประเภท ได้แก่ ธุรกิจก่อสร้าง ขนส่ง การเงิน และโรงแรม ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีจำนวนประชากร 9,848 คน สุ่มตัวอย่างขีงระบบ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 384 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาจัดทำขึ้น โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ คำเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติใด-สแควร์ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายและเพศหญิงในสัดส่วนที่ใกล้เคียง กัน ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 25 – 30 ปี มีการศึกษาสูงสุดในระดับต่ำกว่า ปวช. เป็นโสด ส่วนใหญ่ ปฏิบัติงานในสถานประกอบการประเภทโรงแรม และมากถึงร้อยละ 72.4 รับค่าจ้างเป็นรายเคือน ร้อยละ 25.5 ทำงานมานานกว่า 60 เดือน และร้อยละ 24.5 ทำงานน้อยกว่า 12 เดือน

ในค้านความรู้ความเข้าใจ พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับมาก ในด้านพฤติกรรมการจ้างงานของสถานประกอบการ พบว่า ส่วน ใหญ่ทำงานเกิน 8 ชั่วโมง สำหรับสาเหตุที่ผู้ใช้แรงงานยอมทำงานเกิน 8 ชั่วโมง เพราะเป็นงาน ต่อเนื่อง หรืองานหายาก และการทำงานเกิน 8 ชั่วโมง ส่วนใหญ่ได้รับเงินค่าจ้างเพิ่มกว่าปกติ รวมทั้งมีวันหยุดอย่างน้อย 1 วันต่อสัปดาห์ และส่วนใหญ่หากมีการทำงานในวันหยุดที่สำคัญตาม ประเพณีจะไม่ได้รับค่าจ้างเพิ่ม แต่ได้รับวันหยุดชดเชยแทน

ในค้านสวัสดิการ พบว่า ในค้านสถานที่ ได้แก่ การจัดให้มีห้องน้ำ สถานที่ สะอาคอากาศถ่ายเทได้สะควก มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีฝุ่น เสียงไม่คัง ส่วนใหญ่นายจ้างได้จัด ให้มีสวัสดิการเหล่านี้ ยกเว้นการตรวจร่างกายประจำปี ที่ไม่ได้จัดให้ ในขณะที่ถูกจ้างก็ไม่กล้า เรียกร้อง

ในค้านสิทธิประโยชน์ พบว่า ลูกจ้างบางส่วนถูกไล่ออกโคยไม่มีความผิค และ ไม่ได้รับเงินชคเชย ส่วนสาเหตุที่ยอมให้นายจ้างเอาเปรียบ เพราะไม่อยากมีเรื่อง หรือกลัวจะถูกไล่ ออก และบางส่วนไม่รู้จะต่อสู้อย่างไร อย่างไรก็ตามผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิคว่า นายจ้างไม่ได้เอาเปรียบตน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved Theis Title

Worker's Knowledge of the B.E. 2541 Labour

Protection Acts in Mueang Chiang Mai District

Author

Mr. Pattanapong Chumanee

Degree

Master of Public Administration

Thesis Advisor

Associate Professor Siripong Ladavalya Na Ayuthya

ABSTRACT

The study entitled, "Worker's Knowledge of the B.E. 2541 Labour Protection Acts in Mueang Chiang Mai District", is designed to investigate the level of worker's knowledge of the B.E. 2541 Labour Protection Acts, to study the observing of the above mentioned acts both by the employers and the employees and to study the causes affecting the employees to let the employers violate such acts. It is a quantitative research, which is conducted by the surveying of four types of entrepreneurial place, namely, construction business, transportation, finance and hotel, all situated in Mueang District, Chiang Mai Province. The subjects for study consist of 9,848 people. They are systematically sampled, Thereby a total of 384 sampling units is obtained. The study is made possible by the purposively constructed questionnaire. Descriptive analysis is used to cover frequency, percentage, mean and standard deviation. In addition, the Chi-square statistic is devised in order to find out correlation.

Results of the study revealed that two groups of male and female samplings share a proportional analogy. The majority of them are about 25-30 years of age; their education level is lower than the vocational school certificate. Most of them are single; 72.4 percent gets employed in hotel business with salary; 25.5 percent has been employed more than 60 month; and 24.5 percent less than 12 months.

As regards their knowledge and understanding of the B.E. 2541 Labour Protection Acts, it is found that the most of the sampling have knowledge. In view of an employing behavior of the entrepreneurs, most of the employees work more than 8 hours a day. The

reason why the employees work more than 8 hours is that it is a continual work or it is difficult to find a job to do. Additionally, an overtime working results in more earning than usual labour wage and having at least one day off a week. However, if the employees work on important, traditional holidays, they will not be given extra pay as well as compensate holiday.

As regards welfare services in terms of physical conditions, such as the provision of toilets, cleanliness, ventilation, enough light, no dust and noise, the employers have generally provided the workers with the above mentioned welfare, except for the annual body check – up. And the employees themselves dare not ask for it.

As for the fringe benefits, it is found that some of employees are dismissed without ostensible offenses and receive no compensation. But the reason for letting the employer take advantages on part of the employees is that they do not want to have any quarrels with the boss, and that they are afraid they will be dismissed. And some of them do not know how to fight for themselves. However, the majority of respondents have the opinion that the employer did not take advantage of them.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved